

Sreda, 20. junij 2007

22. spodbuja države članice, naj uporabljajo predkomercialna javna naročila, ki temeljijo na porazdelitvi tveganja in koristi med kupci in dobavitelji, da se razvijejo inovativne rešitve, ki bodo prilagojene specifičnim problemom javnega pomena kot učinkovito orodje za vodenje inovacij v EU;

Zaključek

23. priporoča, da Komisija predlaga akcijski načrt, ki bo države članice spodbudil k izpolnjevanju njihovih obveznosti glede reševanja stalnih in nastajajočih težav pri prenosu in izvajanju javnih naročil, ter se osredotoči na nezakonito oddajo naročil na podlagi neposrednega dogovora in pozen ali nepravilen prenos;

*
* *

24. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Sodišču Evropskih skupnosti, Evropskemu varuhu človekovih pravic in parlamentom držav članic.

P6_TA(2007)0274

Razvojni cilji tisočletja – vmesna točka

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 20. junija 2007 o razvojnih ciljih tisočletja – vmesna točka (2007/2103(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Deklaracije tisočletja z dne 8. septembra 2000, ki določa razvojne cilje tisočletja (RCT) kot skupaj začrtana merila mednarodne skupnosti za odpravo revščine,
- ob upoštevanju nadaljnjih poročil o človekovem razvoju, pripravljenih v okviru razvojnega programa Združenih narodov (UNDP),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. aprila 2005 o vlogi Evropske unije pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja (RCT) ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Rimske deklaracije o usklajevanju, sprejete dne 25. februarja 2003 po Forumu na visoki ravni o usklajevanju, in Pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči, sprejete dne 2. marca 2005 po Forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči (v nadaljevanju „Pariška deklaracija“),
- ob upoštevanju Skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic v okviru Sveta ter Evropskega parlamenta in Komisije o razvojni politiki Evropske unije „Evropsko soglasje“ (v nadaljevanju „Evropsko soglasje o razvoju“), ki je bilo podpisano dne 20. decembra 2005 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Sporočila Komisije z naslovom „Strategija EU za Afriko: k Evro-afriškemu paktu za pospešitev razvoja Afrike“ (KOM(2005)0489),

⁽¹⁾ UL C 33 E, 9.2.2006, str. 311.

⁽²⁾ UL C 46, 24.2.2006, str. 1.

Sreda, 20. junij 2007

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. novembra 2005 o razvojni strategiji za Afriko ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1905/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja ⁽²⁾ (v nadaljevanju „Instrument za razvojno sodelovanje (DCI)“),
- ob upoštevanju letnih poročil generalnega sekretarja Združenih narodov (ZN) o izvajanju Deklaracije tisočletja, zadnje je iz julija 2006,
- ob upoštevanju Poročila delovne skupin ZN za projekt tisočletja z naslovom „Naložba v razvoj: praktični načrt za doseg razvojnih ciljev tisočletja“, ki jo vodi profesor Jeffery Sachs,
- ob upoštevanju Poročila konference ZN o trgovini in razvoju (UNCTAD) – z naslovom „Najmanj razvite države – Poročilo 2002 – izmakniti se pasti revščine“,
- ob upoštevanju letnih poročil Unicefa o položaju otrok na svetu in konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah iz leta 1989,
- ob upoštevanju Delovnega dokumenta Komisije z naslovom Poročilo EK o razvojnih ciljih tisočletja v letih 2000–2004 (SEK(2004)1379),
- ob upoštevanju letnega poročila Svetovne banke in Mednarodnega denarnega sklada (IMF) o globalnem spremljanju RCT, zadnje je bilo objavljeno aprila 2007,
- ob upoštevanju poročila Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) o razvojnem sodelovanju za leto 2006, zadnje je bilo objavljeno leta 2007,
- ob upoštevanju končnih deklaracij in sklepov mednarodnih konferenc, zlasti Mednarodne konference o financiranju razvoja (Monterrey, 2002), Svetovnega vrha iz leta 2005 (New York, 2005), Svetovnega vrha o trajnostnem razvoju (Johannesburg, 2002), Tretje konference Združenih narodov o najmanj razvitih državah (LDC)(Bruselj, 2001), Četrte ministrske konference Svetovne trgovinske organizacije (STO) (Doha, 2001), Mednarodne konference o prebivalstvu in razvoju (ICPD)(Kairo, 1994), Posebnega zasedanja generalne skupščine ZN za pregled napredka pri uresničevanju ciljev ICPD („Kairo + 5“) in Svetovnega foruma o izobraževanju (Dakar, 2000),
- ob upoštevanju nacionalnih pridrzkov, ki so jih izrazile države članice EU v sklepnih deklaracijah in sklepih omenjenih konferenc,
- ob upoštevanju obvez, ki jih je sprejel Evropski svet v Barceloni marca 2002 pred konferenco v Monterreyu,
- ob upoštevanju obveznosti o količini pomoči, pomoči podsaharski Afriki in kakovosti pomoči, sprejetih na vrhu G8 v Gleneaglesu leta 2005,
- ob upoštevanju Četrtega ocenjevalnega poročila delovne skupine II Medvladnega foruma o podnebnih spremembah z naslovom „Podnebne spremembe 2007: vplivi, prilagoditev in ranljivost“ (v nadaljevanju „Četrto ocenjevalno poročilo o podnebnih spremembah“),

⁽¹⁾ UL C 280 E, 18.11.2006, str. 475.

⁽²⁾ UL L 378, 27.12.2006, str. 41.

Sreda, 20. junij 2007

- ob upoštevanju končnega poročila o Sternovem poročilu o ekonomiki podnebnih sprememb,
 - ob upoštevanju sklepov UNDP in Projekta tisočletja ZN ter Svetovne banke iz njunega poročila o energiji in razvojnih ciljih tisočletja za leto 2006,
 - ob upoštevanju členov 177–181 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,
 - ob upoštevanju Sporočila Komisije z naslovom „Pomoč EU: nuditi več, hitreje in bolje“ (KOM(2006)0087),
 - ob upoštevanju Sporočila Komisije z naslovom „Okrepiti evropski vpliv: skupni okvir za izdelavo državnih strateških dokumentov in skupno večletno načrtovanje“ (KOM(2006)0088),
 - ob upoštevanju Sporočila Komisije z naslovom „Pospeševanje napredka v smeri doseganja razvojnih ciljev novega tisočletja – financiranje razvoja in učinkovitost pomoči“ (KOM(2005)0133),
 - ob upoštevanju sklepov Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose (GAERC) o financiranju razvoja in učinkovitosti evropske pomoči z dne 10. in 11. aprila 2006,
 - ob upoštevanju Sporočila Komisije z naslovom „Kodeks ravnanja EU o delitvi dela v razvojni politiki“ (KOM(2007)0072),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. aprila 2006 o učinkovitosti pomoči in korupciji v državah v razvoju ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije s 15. februarja 2007 o proračunski pomoči državam v razvoju ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj (A6-0220/2007),
- A. ker je leto 2007 vmesna točka na poti do izpolnitve RCT leta 2015 in zato ponuja edinstveno priložnost za pregled dela, ki ga je še treba opraviti,
- B. ker v podsaharski Afriki veliko držav ne spoštuje rokov in ne bo izpolnilo nobenega od RCT, poleg tega pa so v številnih državah s srednje visokim dohodkom regije in etnične skupine, v katerih živi na milijone ljudi, ki ne dosegajo zadovoljivega napredka,
- C. ker se je Evropski svet glede na agendo vrha G8 v Gleneaglesu julija 2005, maja 2005 strinjal, da se do leta 2015 0,7 % bruto nacionalnega dohodka (BND) nameni za uradno razvojno pomoč (ODA) in da je to povečanje pomoči temeljni pogoj za uresničitev RCT,
- D. ker Odbor za razvojno pomoč (DAC) OECD dovoljuje, da se odpis dolga prišteje uradni razvojni pomoči držav donatork, čeprav pri tem ne prenesejo novih sredstev na države prejemnice,

⁽¹⁾ UL C 293 E, 2.12.2006, str. 316.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0043.

Sreda, 20. junij 2007

- E. ker je odpis dolgov eden od ciljev RCT 8, ki želi prek nacionalnih in mednarodnih ukrepov temeljito obravnavati zlasti težave zadolženih držav v razvoju, da se vprašanje dolga reši dolgoročno,
- F. ker se je 24 državam odpisal dolg, vključno z 18 afriškimi državami, vendar je treba odpisati še veliko dolgov,
- G. ker je potrebnih 6,9 milijarde EUR ODA, če želimo doseči RCT glede osnovnega izobraževanja in ker trenutno ODA v svetovnem merilu znaša približno 1,6 milijarde EUR, od tega EU prispeva 0,8 milijarde EUR,
- H. ker ocene kažejo, da je za uresničitev RCT glede zdravja letno potrebnih 21 milijard EUR, trenutno pa je zagotovljenih le 36 % tega zneska in ker bodo razpoložljiva sredstva kljub predvidenemu povišanju ODA EU do leta 2010 pokrila le 41 % potreb, pri čemer bo ostala nezapolnjena vrzel v višini 11,9 milijarde EUR letno,
- I. ker kljub znatnemu napredku pri splošnem osnovnošolskem izobraževanju v zadnjih letih približno 77 milijonov otrok še vedno ne obiskuje osnovne šole in ker cilj glede odpravljanja razlik po spolu v osnovnih šolah do leta 2005 ni bil dosežen,
- J. ker otroško delo odvzema otrokom pravico do izobrazbe, ki je bistveni instrument za to, da bodo prihodnje generacije ubežale revščini,
- K. ker bo do leta 2015 najteže doseči tri RCT na področju zdravja, in sicer v zvezi z umrljivostjo dojenčkov, umrljivostjo mater ter bojem proti virusu HIV/aidisu, tuberkulozi in malariji,
- L. ker v skladu s Poročilom ZN o RCT za leto 2006 kljub napredku v nekaterih državah stopnja okuženosti z virusom HIV/aidсом še naprej raste, saj se je število okuženih povečalo s 36,2 milijona leta 2003 na 38,6 milijona leta 2005 (polovica je žensk), in ker se je leta 2005 kljub boljšemu dostopu do antiretroviralnega zdravljenja povečala tudi umrljivost zaradi aidsa,
- M. ker se trenutno več kot 90 % sredstev za zdravstvene raziskave porabi za bolezni, ki prizadenejo le deset odstotkov svetovnega prebivalstva, in ker patentni sistemi delujejo kot pobuda za raziskave in razvoj v razvitih državah, kar pa ne velja za nezdravljene bolezni, ki prizadenejo revne,
- N. ker je po nekaterih ocenah v državah v razvoju približno dva milijona učiteljev in več kot štiri milijone zdravstvenih delavcev premalo in v večini primerov ni zagotovljenih nobenih strategij za usposabljanje in zaposlovanje,
- O. ker je pravica do hrane bistvena za omogočanje izvajanja vseh ostalih človekovih pravic, in ker je njeno izpolnjevanje predpogoj za doseganje celotnega čelga niza RCT; in ker je, v skladu s poročilom ZN o RCT iz leta 2006, bil napredek pri zmanjševanju lakote prepočasen in so se številke v zadnjih nekaj letih zgolj povečevale tako, da je kot posledica 854 milijonov ljudi (17 % svetovnega prebivalstva) vsak dan lačnih in skoraj 16 000 otrok umre vsak dan zaradi z lakoto povezanih vzrokov,
- P. ker je napredek pri odpravljanju nezadostne prehrane tako zaskrbljujoče počasen, ter da 27 % otrok nima zadostne prehrane in da je 53 % smrtnih primerov med otroki, mlajšimi od pet let, povezanih z nezadostno prehrano,

Sreda, 20. junij 2007

- Q. ker je v skladu z UNDP vsaj 19 držav opravilo ocene potreb RCT, še 55 držav pa jih pripravlja, vendar nobena afriška država z nizkimi prihodki ne izvaja teh strategij,
- R. ker je temeljna raziskava za spremljanje Pariške deklaracije, ki je bila opravljena leta 2006, razkrila nerazveseljive rezultate v zvezi z izvajanjem obljub o uskladitvi, prilagoditvi in lastništvu,
- S. ker EU, Združeno kraljestvo, Nizozemska, Švedska, Irska, Danska in Nemčija zvišujejo delež pomoči, porabljene prek splošne proračunske podpore,
- T. ker je kakovost razvojne pomoči enako pomembna kot njena količina, pri tem pa je treba upoštevati absorpcijsko sposobnost zadevnih držav,
- U. ker so pri napredku glede doseganja RCT potrebni temeljiti ukrepi za obravnavanje strukturnih vzrokov za revščino, vključno s potrebo po sistemu trgovine, ki temelji na poštenih in pravičnih pravilih, oblikovanih za odpravo neuravnoteženosti na svetovnem trgu, zlasti kar zadeva Afriko,
- V. ker je Parlament v svoji resoluciji z dne 6. julija 2006 o pravični trgovini in razvoju⁽¹⁾ priznal vlogo pravične trgovine pri izboljšanju življenja malih kmetov in proizvajalcev v državah v razvoju, saj zagotavlja trajnosten model proizvodnje z zagotovljenim donosom za proizvajalce,
- W. ker je večja podpora zasebnemu sektorju, zlasti malim in srednje velikim podjetjem, gonilna sila za razvoj in oblikovanje novih trgov ter ustvarjanje delovnih mest,
- X. ker je doseganje RCT prednostna naloga EU in ker so ZN priznali ključno vlogo lokalnih organov pri izvajanju teh ciljev,
- Y. ker približno dve milijardi ljudi na svetu nima dostopa do sodobnih energetskega nosilcev in ker nobena država ni uspela znatno zmanjšati revščine brez precej večje porabe energije,
- Z. ker sta zgoraj navedeno Sternovo poročilo o ekonomiki podnebnih sprememb in Četrto ocenjevalno poročilo nedvoumno pokazala, da podnebne spremembe največ vplivajo na države v razvoju in da se številne najranljivejše skupnosti na svetu že soočajo s podnebnimi spremembami,
- AA. ker predhodne ocene Svetovne banke kažejo, da bo za oceno vpliva razvoja v najrevnejših državah letno potrebnih od 10 do 40 milijard USD, in ker prispevki v sklade za prilagoditev v Okvirni konvenciji ZN o podnebnih spremembah niso višji od 150–300 milijonov USD na leto,
- AB. ker v nestabilnih državah, kjer so prisotni spori, živi 9 % prebivalstva vseh držav v razvoju, vendar je v teh državah 27 % izjemno revnih, skoraj ena tretjina vseh smrti otrok in 29 % 12-letnih otrok, ki niso dokončali osnovne šole leta 2005,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2006)0320.

Sreda, 20. junij 2007

- AC. ker sta dobro upravljanje in boljša institucionalna zmogljivost bistvena za zagotavljanje osnovnih socialnih storitev, infrastrukture in varnosti državljanom,
- AD. ker doseganje RCT ne bi pomenila le velikega napredka pri zmanjševanju svetovne revščine in trpljenja, ampak bi se uporabila tudi za prikaz mednarodnih zmožnosti Skupnosti, da določi in uresniči praktične cilje za svetovno partnerstvo;

Povečanje pomoči

1. poudarja, da je boj proti revščini poglavitni cilj razvojnega sodelovanja in da mora kot takšen ostati še naprej; vendar poudarja, da ta boj ni omejen le na materialni razvoj, in zato morajo biti širjenje demokracije, spodbujanje osnovnih človekovih pravic, pravna država ter načela pravičnosti, enakosti, preglednosti in odgovornosti vedno osrednje teme takega sodelovanja;
2. opozarja, da so se države G8 leta 2005 v Gleneaglesu zavezale, da bodo do leta 2010 podvojile pomoč podsaharski Afriki, in je razočaran, da je v letu 2006 ODA po ocenah OECD ostala nespremenjena;
3. poudarja, da bodo morale države donatorke skupine G8 Afriki, da bi izpolnile finančne zaveze do nje, do leta 2010 vsako leto zagotoviti 15 milijard EUR, kar presega raven iz leta 2004, vendar so za zdaj še daleč od cilja;
4. obžaluje, da na nedavnem vrhu skupine G8 v Heiligendammu voditeljem ni uspelo narediti dovolj, da bi zagotovili izpolnitev svojih obljub Afriki, in ga skrbi, da se skupina G8 ni v zadostni meri obvezala k odgovornemu časovnemu razporedu za izpolnitev teh obljub o pomoči, čeprav je obnovila svojo zavezo iz leta 2005, da bo do leta 2010 povečala ODA Afriki za 18,6 milijard EUR na leto;
5. poudarja, da objavljenih 44,7 milijard EUR za HIV, zdravstvo, tuberkulozo in malarijo vključuje tudi znatne vsote denarja iz sedanjih ravni izdatkov in ne zadošča, da bi skupina G8 ponovno začela izpolnjevati obveznosti skupne ODA; zato poziva skupino G8, naj zagotovi, da bodo to obveznost zdaj pospremile druge obveznosti v drugih zdravstvenih sektorji in o izobraževanju, trgovini, upravljanju ter miru in varnosti, da se dejansko zagotovi izpolnitev obljub skupine G8 Afriki;
6. pozdravlja prizadevanja številnih držav EU za odpis dolga državam v razvoju; vseeno je zaskrbljen, da so taki odpisi dolgov umetno povečali znesek pomoči EU za skoraj 30 % v letu 2006, kar pomeni, da so države članice za *dejansko* pomoč porabile 0,31 %, kar je 0,33 % manj od načrtanega skupnega vmesnega cilja;
7. poziva EU in države skupine G8, naj odpravo in zmanjšanje dolga ločijo od podatkov o pomoči v skladu s soglasjem iz Monterreya iz leta 2002 in zgoraj navedenimi sklepi GAERC iz aprila 2006;
8. obžaluje, da se je na vmesni točki izvajanja RCT ODA EU-15 kot delež BND zmanjšala s 0,44 % leta 2005 na 0,43 % leta 2006;
9. pozdravlja povečanje pomoči, ki jo je zagotovila Komisija, za 5,7 % na 7,5 milijarde EUR leta 2006, kar kaže na večjo zmogljivost črpanja sredstev ob upoštevanju višje stopnje zavez v zadnjih letih;

Sreda, 20. junij 2007

10. izreka pohvalo državam članicam, ki so dosegle ali presegle cilj 0,7 % BND/ODA pomoči in tiste, ki povečujejo *dejansko* raven pomoči, vendar obžaluje, da je bila pomoč nekaterih držav EU-15 leta 2006 veliko manjša od zastavljenega vmesnega cilja 0,33 %;
11. ugotavlja, da je Portugalska, ki bo v času svojega predsedstva gostila vrh EU-Afrika, leta 2006 dosegla le 0,21 % ODA/BND;
12. ugotavlja, da so vrednost pomoči najbolj napihnale Avstrija (57 %), Francija (52 %), Italija (44 %), Nemčija (53 %) in Združeno kraljestvo (28 %) ter da Nemčija, ki trenutno predseduje EU in G8, ne bi dosegla cilja 0,33 % ODA/BND, če ne bi napihnila vrednosti svoje pomoči;
13. poziva vse države članice, ki ne spoštujejo obljub iz Barcelone, Gleneaglesa in Monterreya, naj jih začnejo spoštovati in naj se nujno zavežejo k povečanju dejanske razvojne pomoči v letu 2007 ter poziva Komisijo, naj podpira te države članice pri pazljivem načrtovanju v zvezi s finančnimi in organizacijskimi vidiki za prihodnje povečanje pomoči, da se zagotovi uresničitev vmesnega cilja EU za leto 2010, in sicer 0,56 % BND;
14. meni, da bi bilo treba pri pregledu proračuna od leta 2008 dalje upoštevati vse pomembnejšo vlogo EU v svetu in omogočiti povečanje odhodkov za razvoj, v tem smislu pa bi se lahko EU odločila za izvajanje novih oblik financiranja RCT, na primer prek Evropske investicijske banke (EIB), EIB pa poziva, naj zagotovi, da se enaka politična odgovornost v zvezi s financiranjem takšnih projektov ter za druge dejavnosti EIB razširi na Parlament;
15. poziva Komisijo, naj načrtuje, da vseh 27 držav članic desetega Evropskega razvojnega sklada (EDF) zelo verjetno ne bo ratificiralo pred letom 2010, zato bi morala nujno zagotoviti sredstva v prehodnem obdobju (2008–2010);
16. poziva Komisijo, naj še naprej raziskuje inovativne vire financiranja kot druge načine zagotavljanja sredstev za razvojne programe;
17. poziva države članice, naj redno ocenjujejo napredek pri doseganju ciljev ODA ter pozdravlja predlog Komisije, da države članice vzpostavijo nacionalne časovne razporede za zagotovitev, da se do leta 2010/2015 dosežejo dogovorjeni cilji uradne razvojne pomoči držav ter izboljša dolgoročna predvidljivost tokov njihove pomoči;
18. poziva EU in države skupine G8, naj priznajo vse večji pomen novih donatorjev, zlasti Kitajske, in naj z njimi vzpostavijo dialog o pristopih in standardih za zunanjo pomoč, vključno s pomembnostjo uporabe mednarodno dogovorjenih norm in standardov pri izvajanju pomoči;
19. poziva države skupine G8, naj vso pomoč ločijo od nacionalnih gospodarskih interesov in ugotavlja, da G8 kot skupina zdaj nameni 29 % svoje pomoči državam v razvoju v primerjavi s povprečjem vseh donatorjev, ki je 24 %;

Zmanjševanje dolgov

20. poudarja, da bi bilo treba predvidoma kar 60 državam odpisati vse njihove dolgove, da bodo sploh imele možnost doseči razvojne cilje tisočletja, ter da je še vedno več držav, ki zahtevajo dodatni odpis dolgov, vključno s številnimi državami s „sramotnimi dolgi“, kot so dolgi nekdanjega apartheida v Južni Afriki;

Sreda, 20. junij 2007

21. pozdravlja ugotovitev Svetovne banke, da so države, ki se jim odpišejo dolgovi v okviru Pobude močno zadolženih revnih držav (HIPC) med letom 1999 in 2005 svoje izdatke za načrte zmanjšanja revščine več kot podvojile;
22. poziva države, naj izpolnijo svoje obveznosti o pregledni in odgovorni uporabi sredstev, ki so se sprostila z zmanjšanjem in odpisom dolgov, ter nadalje navaja, da se mora odpis dolga zavrniti le, če je doseženo splošno soglasje v njihovih parlamentih in med organizacijami civilnih družb, da standardi glede preglednosti in odgovornosti niso izpolnjeni;
23. poudarja, da bo dolgoročna vzdržnost dolga odvisna od odgovorne posojilne politike, zagotavljanja ustreznega financiranja, vzdrževanja trdne gospodarske politike, okrepljenega upravljanja dolgov, trdne javne in parlamentarne odgovornosti za zmanjševanje dolga ter izvažanja in zlasti raznovrstnosti izvoza;
24. poziva države članice naj zagotovijo, da bodo vsi pogoji v zvezi z gospodarskim prestrukturiranjem, vezani na odpis dolga, omejeni na doseganje vzdržnosti dolga in da taki pogoji ne povzročijo neproduktivnih omejitev za javno financiranje ukrepov za boj proti revščini;
25. poziva vse donatorje in upnike, naj zagotovijo, da so vse informacije v zvezi s posojili in odpisom dolgov v partnerskih državah razpoložljive in dostopne na preprost način ter da vztrajajo na enaki preglednosti za komercialne upnike;
26. poziva države članice, naj ukrepajo na „strani ponudbe“ korupcije s preiskovanjem, kazenskim pregonom in črnimi listami podkupovalcev ter revne države zaščitijo pred „oderuški skladi“;
27. poziva Svetovno banko, naj ponudi ugodnejše financiranje državam, ki si prizadevajo za doseg RCT;

Financiranje človeškega in družbenega razvoja

28. poziva EU, naj okrepi svojo zavezanost ODA na področju izobraževanja, da zapolni finančno vrzel v višini 5,3 milijarde EUR, Komisiji pa gre pohvala, ker je sprožila prizadevanja za večjo zavezo donatorjev, saj je glavni izziv, s katerim se sooča „Pospešena pobuda Izobrazba za vse“ (FTI), pomanjkanje zunanjega financiranja, vendar obžaluje, da je 76 milijonov otrok še vedno brez izobrazbe, kljub temu, da zaveze, sprejete na Konferenci donatorjev dne 2. maja 2007 v Bruslju, omogočajo šolanje še enemu milijonu otrok;
29. poziva EU, naj poveča svoj delež ODA za zdravstvo v svetovnem merilu, ki trenutno znaša 6,6 %, da pomaga premostiti finančno vrzel v višini 11,9 milijarde EUR na leto od celotnega zneska, ki je bil ocenjen na 21 milijard EUR na leto, in je potreben za izpolnitev potreb financiranja zdravstva na svetovni ravni, ter poziva k trajni in večji predvidljivi podpori Svetovnemu skladu za boj proti aidsu, tuberkulozi in malariji;
30. poziva Afriško unijo (AU), naj še naprej podpira Deklaracijo iz Abudže iz leta 2001, v kateri je potrjeno, da bi morale države za zdravstveno varstvo nameniti vsaj 15 % svojega nacionalnega proračuna, vendar obžaluje, da sta to obljubo izpolnili samo dve afriški državi;
31. poudarja, da so vlade držav v razvoju v zadnjem desetletju zelo napredovale pri povečanju naložb v zdravstvo in izobraževanje, vendar v nekaterih primerih obljube niso bile izpolnjene, ter te vlade poziva, naj določijo časovni razpored za doseg ciljev, ki sta naložbe v izobraževanje v višini vsaj 20 % vladnih proračunskih sredstev in naložbe v zdravstvo v višini 15 % vladnih proračunskih sredstev;

Sreda, 20. junij 2007

32. poziva Računsko sodišče, naj leta 2008 opravi revizijo zaveze v DCI, da se do leta 2009 nameni 20 % vse ODA EU osnovnemu zdravstvu ter osnovnemu in srednješolskemu izobraževanju;

Prednostne naloge pri človeškem in družbenem razvoju

33. poudarja, da je prednostna naloga zagotoviti, da lahko „težko dosegljivi“ otroci uresničujejo svojo pravico do osnovne izobrazbe – to zajema otroke iz nestabilnih držav, kjer so prisotni spori, invalidni otroci, otroci iz oddaljenih regij in trajno revnih družin ali tiste, ki so izključeni zaradi njihove narodne pripadnosti;

34. poziva EU, naj nameni nujno pozornost izobraževanju v nestabilnih državah, v katerih so prisotni spori in ki zdaj prejemajo manj kot petino celotne pomoči za izobraževanje kljub temu, da v njih živi več kot polovica otrok na svetu brez šolanja, ter poziva zlasti Pisarno za humanitarno pomoč Evropske komisije (ECHO), naj upošteva jasne smernice za ECHO podpiranje izobraževanja pri ukrepanju v nujnih primerih;

35. poziva EU, naj državam pomaga pri krepitvi nacionalne zmogljivosti za spremljanje učnih rezultatov za zagotovitev, da širši dostop do izobraževanja omogoča tudi kakovostno izobraževanje;

36. obžaluje, da skoraj nobena afriška država ne bo dosegla RCT za zdravje mater in otrok;

37. ugotavlja, da zmanjševanje umrljivosti otrok zaostaja za drugimi RCT kljub dostopnosti enostavnih in ugodnih posegov, ki lahko vsako leto preprečijo milijone umrlih, ter poudarja, da lahko oralna rehidracijska terapija, mreže, obdelane v insekticidom, dojenje in navadni antibiotiki za bolezni dihal preprečijo približno 63 % umrljivosti otrok;

38. meni, da je treba zdravstveni infrastrukturi nameniti stalno in dolgoročno finančno podporo nacionalnih proračunov in mednarodne pomoči, da se uresničijo razvojni cilji tisočletja, povezani z zdravjem, kot so zmanjševanje umrljivosti dojenčkov z razširjanjem imunizacije, zmanjševanje umrljivosti mater z boljšim dostopom do usposobljenih strokovnjakov, podpiranje raziskav in razvoja na področju novih možnosti za diagnosticiranje in terapij ter dostopu do njih, zagotavljanje varne pitne vode in sanitarnih potreb, pospešeno uresničevanje cilja, da se zagotovi enak dostop do preventive, zdravljenja, nege in pomoči v zvezi z HIV/aidom, malarijo, tuberkulozo in drugimi boleznimi do leta 2010, tudi za marginalizirano prebivalstvo in osebe, ki so najbolj izpostavljene infekcijskim boleznim;

39. poziva mednarodno skupnost donatorjev, da državam v razvoju pomaga pri razvijanju in izvajanju celovitih zdravstvenih akcijskih programov, spopadanju z vprašanji, kot je potreba po zagotovitvi trajnostnega financiranja zdravstvene infrastrukture in plač, povečanju naložb v usposabljanje in pri izogibanju čezmernega „bega možganov“ z izseljevanjem visokokvalificiranih zdravstvenih delavcev;

40. pozdravlja Deklaracijo iz Johannesburga o krepitvi zdravstvenih sistemov za enakost in razvoj kot pomembno pobudo za doseganje RCT na področju zdravja, ki je bila sprejeta na Tretjem rednem zasedanju konference ministrov za zdravje Afriške unije od 9. do 13. aprila 2007; poziva EU, naj podpre države članice AU pri izvajanju programov, ki temeljijo na tej deklaraciji;

41. poziva EU, naj bo še naprej v ospredju prizadevanj za spodbujanje pravic v zvezi s spolnim in reproduktivnim zdravjem z ohranitvijo ravni financiranja za izvajanje akcijskega programa ICPD ter obžaluje, da ima podsaharska Afrika najvišjo stopnjo umrljivosti mater in najnižjo stopnjo uporabe kontracepcijskih sredstev na svetu (19%), 30 % vseh smrti mater na celini pa je posledica nevarnih splavov;

Sreda, 20. junij 2007

42. poudarja, da ZN načrtujejo sprejetje novega RCT 5 o enakem dostopu do spolnega in reproduktivnega zdravja, ter zato opozarja na akcijski načrt iz Maputa za uveljavitev okvira kontinentalne politike za spolno in reproduktivno zdravje ter pravice na tem področju za obdobje 2007–2010, ki je bil sprejet na izrednem zasedanju konference ministrov za zdravje Afriške unije od 18. do 22. septembra 2006;

43. poudarja, da se je treba nujno lotiti vprašanja nasilja zaradi spola v vseh oblikah, saj nasilje vpliva na dostop deklet do izobraževanja in zdravja, poleg tega pa je eden glavnih dejavnikov za širitev pandemije virusa HIV ter zato tudi glavna ovira za zagotovitev večje enakopravnosti spolov v državah v razvoju;

44. poziva Komisijo, naj okrepi svojo zavezo v boju proti virusu HIV/aidsu v državah v razvoju ter zagotovi, da bodo imeli najbolj prizadeti vse boljši dostop po sprejemljivi ceni do preventivnih sredstev in politike, protiretrovirusnega zdravljenja in zdravstvenih storitev (infrastrukture, osebja in zdravil), ki lahko zadostijo naraščajočemu povpraševanju;

45. ugotavlja, da so vsi RCT močno odvisni od ustavitve epidemije HIV/aidsa, ter poziva Komisijo, naj soočanje s to svetovno pandemijo označi kot prednostno nalogo s podpiranjem okrepljenega in celovitega odziva; poudarja, da bi bilo treba z odzivom zagotoviti enak dostop do obstoječe preventive in zdravljenja ter ustrezne naložbe v razvoj in enak dostop do številnih preventivnih tehnologij, vključno z mikrobicidi in cepivi; poziva EU, naj spodbuja širše sodelovanje industrije, bolj usklajeno znanstveno prizadevanje ter politiko in programe, ki pospešujejo preskušanje novih cepiv in mikrobicidov;

46. poziva EU, naj poveča sredstva za zagotovitev, da bodo rezultat napredka osnovne znanosti in biomedicine nova in cenovno sprejemljiva zdravila, cepiva ter diagnosticiranje nezdravljenih bolezni, podpira razvojne faze raziskav in razvoja ter zagotovi, da bo lahko zapostavljeno prebivalstvo uporabljalo nove izdelke, ob upoštevanju določb TRIPS;

47. poziva EU, naj podpira celotno izvajanje Deklaracije iz Dohe o Sporazumu TRIPS ter javnem zdravju z Ministrske konference STO, ki je potekala od 9. do 14. novembra 2001, ter zagotovi, da bodo zdravila cenovno sprejemljiva za tiste države v razvoju, ki izvajajo ukrepe v skladu z Deklaracijo iz Dohe, ter nadalje poziva EU, naj državam v razvoju zagotovi tehnično pomoč pri izvajanju ukrepov za zagotavljanje javnega zdravja v patentnem pravu;

48. poudarja, da je treba celotno pregledati tiste sisteme, ki neuspešno rešujejo težavo dostopa do zdravil, kar vključuje predložitev priporočil STO za spremembo njenih pravil o izvažanju zdravil na podlagi prisilne licence, znano kot odločitev z dne 30. avgusta;

49. poudarja, da je treba po nekaterih ocenah zaposliti dva milijona učiteljev in več kot štiri milijone zdravstvenih delavcev, da se resnični dostop do zdravja in izobrazbe zagotovi vsem, vsako leto pa je treba 10 milijard EUR vložiti v usposabljanje in plače za kakovostne učitelje in zdravstvene delavce;

50. poziva vlade revnih držav, naj v sodelovanju s sindikati določijo dostojno raven plače zdravstvenih delavcev in učiteljev;

Sreda, 20. junij 2007

51. poziva vlade revnih držav, naj zagotovijo parlamentarno zastopanost in zastopanost državljanov ter pregled pri spremljanju javnih storitev in spodbujajo sodelovanje civilne družbe in lokalnih organov pri lokalnem ter nacionalnem načrtovanju in proračunskih postopkih, vključno s sporazumi in pogodbami, sklenjenimi z donatorji;

52. poudarja, da stopnja podhranjenosti v nekaterih državah narašča, za celotno Afriko pa se ocenjuje, da bo leta 2015 3,7 milijona več podhranjenih otrok, kot jih je danes, ter poziva EU, naj preuči in oceni, ali njihove posredne naložbe učinkovito delujejo v boju proti podhranjenosti;

53. poziva mednarodno skupnost donatorjev, da podvoji svoja prizadevanja in uskladi posebne politike za reševanje kronične lakote ter zagotavljanje varnosti preskrbe s hrano tako, da sprejme celovit pristop za odpravo temeljnih vzrokov te problematike; poziva vlade, da izpolnijo svoje obveznosti za spoštovanje, zaščito in doseganje pravice do hrane, zlasti s tem, da spodbudijo dostop do hrane za vse;

54. poziva donatorje iz EU, naj začnejo nemudoma uporabljati mednarodno dogovorjene kazalnike za prehrano pri poročanju o napredku v zvezi z varnostjo preskrbe s hrano, varnostnimi mrežami in socialno zaščito, upravljanjem, vodo, sanitarnimi potrebami in zdravjem;

Kakovost pomoči ter razvojno sodelovanje in revščina

55. vztraja, da morajo Komisija in države članice uporabljati zgoraj navedeni Kodeks ravnanja EU za boljšo usklajevanje dela na področju razvojne politike, da se zagotovi boljša usklajenost sredstev in programov za zdravstvo in izobraževanje ter večja osredinjenost na zapostavljene države, ki ne prejemajo pomoči, vključno z državami v krizi in nestabilnimi državami;

56. poziva države članice, naj v celoti izvajajo zgoraj navedeno sprejeto Pariško deklaracijo o učinkovitosti pomoči, ter poudarja, da si mora EU bolj prizadevati v zvezi z medsebojno odgovornostjo, lastništvom partnerskih držav in reformo tehnične pomoči, ker se je v nedavni temeljni raziskavi OECD o izvajanju pariške deklaracije ugotovilo, da države članice njenega DACna teh treh področjih ne naredijo dovolj;

57. poziva EU, naj partnerje podpira pri krepitevi nacionalne zmogljivosti za vodenje skladnega postopka razvojnega upravljanja, ker je to še vedno bistveno za zagotovitev pravičnega lastništva držav in vodenje njihovega lastnega razvojnega postopka;

58. meni, da je mikrofinanciranje eden najbistvenejših instrumentov v boju proti revščini, ker revnim omogoča dejavno sodelovanje v tem boju;

59. poudarja, da je ena izmed glavnih poti iz revščine in način za krepitev vloge žensk in moških ta, da se zagotovi produktivno visokokakovostno delo z dostojnim zaslužkom;

60. meni, da se je treba v razvojni politiki EU ponovno osrediniti na prednostne naloge, vezane na spol, in pravice otrok kot temeljne pravice in kot del meril za upravljanje v Sporazumu iz Cotonouja ⁽¹⁾ in drugje;

61. pozdravlja Partnerstvo ES/ZN o enakosti med spoloma za razvoj in mir, ki je bilo nedavno vzpostavljeno in katerega cilj je zagotoviti, da pri izvajanju in pregledu pariške deklaracije ni zapostavljen vidik spola;

⁽¹⁾ Sporazum o partnerstvu med članicami afriške, karibske in pacifiške (AKP) skupine držav na eni strani in Skupnostjo in njenimi članicami na drugi strani, podpisan 23. junija 2000 v Cotonouju (UL L 317, 15.12.2000, str. 3). Sporazum, kakor je bil nazadnje spremenjen s Sklepom št. 1/2006 Sveta ministrov AKP-ES (UL L 247, 9.9.2006, str. 22).

Sreda, 20. junij 2007

62. meni, da so lahko Strateški dokumenti za zmanjševanje revščine (PRSP) in Državni strateški dokumenti (CPS) pomembno orodje za doseganje RCT, vendar bi jih bilo treba oblikovati, izvesti, spremljati in oceniti v posvetovanju s parlamenti v državah AKP in državah članicah, parlamentom, civilno družbo in lokalnimi oblastmi, poleg tega pa bi morali biti osredinjeni na uresničevanje RCT;

63. izraža zaskrbljenost zaradi pomanjkanja prožnosti v načrtovanju programov ES, ki opredeljuje omejene prednostne naloge na začetku programskega obdobja ter nato ne omogoča podpore novim zadevam, tudi če to neposredno zahtevajo partnerske vlade;

64. poudarja, da mora biti dolgoročni cilj razvojnega sodelovanja omogočanje razmer za trajnostni gospodarski, socialni in okoljski razvoj; v zvezi s tem poudarja, da je treba spodbujati javno-zasebna partnerstva za pobudo rasti, vključno s podpornimi ukrepi za mala in srednje velika podjetja, kar bo povečalo produktivnost in zvišalo zaposlenost;

65. poudarja, da imajo neposredne tuje naložbe v razvoj, trajno gospodarsko rast, prenos znanja in izkušnje, podjetništvo in tehnologije ter ustvarjanje novih zaposlitev velik potencial; v zvezi s tem poudarja pomen preglednega, predvidljivega in ugodnega okolja za naložbe, zmanjševanja birokracije za podjetja, spoštovanja lastninskih pravic, spodbujanja konkurence ter prizadevanja za trdno makroekonomsko politiko;

66. poziva donatorje in prejemnike, naj zagotavljajo boljše podatke za izvajanje RCT in njihovo spremljanje;

67. poziva Komisijo, naj zagotovi, da zmanjševanje revščine ostaja glavna točka vseh projektov, ko se sredstva uporabijo za infrastrukturo;

68. priznava, da sedanja sredstva in skladi EU, kot so infrastrukturalni sklad, vodni sklad in energetski sklad, obravnavajo pomembne zadeve;

69. poziva EU, naj okrepi svoja partnerstva z državami v razvoju, tako da bodo spodbujala vzajemno odgovornost in obveznosti z vzpostavitvijo predvidljivih meril in rokov za povečanje ODA, da bodo lahko države prejemnice lažje načrtovale povečanje javnih naložb;

70. poudarja, da je treba uporabiti vsa sredstva za doseganje RCT in da so zaradi tega potrebna najširša partnerstva zainteresiranih strani, zlasti z nacionalnimi parlamenti držav v razvoju, civilno družbo, lokalnimi oblastmi in zasebnimi partnerji;

71. verjame, da bo med pripravo skupne strategije Afrike in EU o temeljnem pomenu doseganja RCT do leta 2015 dosežen sporazum;

Splošna proračunska podpora

72. vztraja, da morajo EU in partnerske vlade zagotoviti, da je proračunska pomoč vedno v obliki proračunske pomoči, značilne za sektor, ki sredstva namenja določenemu sektorju, v katerem se morajo sredstva porabiti, uporabiti z revščino povezane cilje, ki namesto proračunskega vložka in donosa neposredno ocenjujejo rezultat politik, vzpostaviti mehanizme in orodja za spremljanje, da se zagotovi uporaba ustreznega deleža pomoči iz splošne proračunske podpore za podpiranje osnovnih potreb, zlasti zdravja in izobraževanja, ter poudarja, da je hkrati potrebna podpora za krepitev zmogljivosti, ter da bi bilo treba 0,5 % dodeljene proračunske podpore nameniti izključno nadzornim funkcijam civilne družbe;

73. poziva EU, naj podpira skladno upravljanje splošne proračunske podpore RCT v različnih delih izvršilnih in zakonodajnih teles ter naj zagotovi podporo parlamentarnemu nadzoru, civilni družbi in lokalnim organom pa pregled proračunske podpore lokalnih organov, da se zagotovi trdna in jasna povezava med proračunsko podporo in doseganjem RCT;

Sreda, 20. junij 2007

74. poziva k sodelovanju nacionalnih parlamentov in civilne družbe pri učinkovitem proračunskem nadzoru v obliki nadzora nad javnimi izdatki, ki omogoča podrobno primerjavo med „prihodkom“ in „odhodkom“ na podlagi meril DAC;
75. poziva EU, naj poveča delež pomoči prek neposredne proračunske podpore tistim državam, ki so dokazale dobro upravljanje, spoštovanje človekovih pravic in načel demokracije;
76. poudarja, da je proračunska podpora v svoji običajni obliki dejansko kratkoročen sporazum med donatorji in vladami z izjemo nekaj sporazumov, ki so daljši od treh let, ter poziva donatorje, naj podaljšajo trajanje zaveze, ki so jo sklenili, če je mogoče v skladu s predlogom Komisije za „pogodbe RCT“, vključno s šestletnimi zavezami in jasnim razumevanjem ter pojasnitvijo, kdaj in kako se bo taka podpora opustila;
77. poziva države, naj se osredotočijo na pomen splošne proračunske podpore za enakopravnost žensk in odnose med spoloma, ker splošno povečanje financiranja vedno ne odpravi neenakega dostopa in statusa marginaliziranih skupin, vključno z ženskami in invalidi;

Upravljanje

78. opozarja, da Sporazum iz Cotonouja vsebuje okvir za dialog med EU in državami AKP o vprašanih v zvezi z vodenjem, ter poziva EU, da okrepi ta okvir, namesto da dodaja nove pobude, strategije in področja politike;
79. obžaluje, da Sporočilo Komisije o upravljanju v evropskem soglasju o razvojni politiki (KOM(2006)0421), ki predlaga motivacijski delež za proračunsko podporo, pri RCT upošteva samo enega od triindvajsetih kazalnikov, pri čemer so drugi kazalniki, kot sta liberalizacija trgovine ter boj proti terorizmu in migraciji, nepomembni pri uresničevanju RCT, in meni, da bi se bilo treba pri instrumentu upravljanja osredotočiti na zavezo partnerske države, da uresniči RCT;
80. poziva Komisijo, naj izkoristi priložnost iz Pregleda pristopa upravljanja iz leta 2008, in prisluhne mnenjem evropskih in afriških parlamentov, organizacij civilne družbe ter vladam držav članic in afriškim vladam, ter naj temu ustrezno prilagodi svoj pristop upravljanja;
81. opozarja vlade držav v razvoju, da napredek pri uresničevanju RCT pogosto ovirajo endemično podkupovanje, slabo upravljanje in vprašljive strategije zdravstvenega varstva, ter poudarja, da revščina nikoli ne bo odpravljena brez priznanja, obravnave in odprave sistemskih napak, ki revščino povzročajo;
82. poziva države v razvoju, naj izboljšajo svoje možnosti za blaginjo z uvajanjem programov za gospodarsko liberalizacijo, zlasti na področju lastninskih pravic, ki bi na mah sprostila znaten kapital za takojšnje naložbe – kar bi samo po sebi olajšalo zgodnejše uresničevanje RCT;
83. poziva vse dvostranske in večstranske donatorje ter agencije za izvozna posojila, naj pripravijo sklop pogojev, ki bodo temeljili na odgovornosti vlad do državljanov, in sistem partnerstva, v katerem bo nehumanitarna pomoč odvisna od skladnosti z vrsto posebnih meril, zlasti z javno preglednostjo tokov prihodkov;

Mir in varnost

84. opozarja, da sta mir in varnost ključna za uresničevanje RCT, zato poziva EU, naj zagotovi, da bo imela njena razvojna politika pozitiven vpliv na vzpostavljanje miru;
85. opozarja na zavezo, da se konfliktne razmere vključijo v vsa področja politike in instrumente EU, kot to zagovarja Program iz Gøteborga za preprečevanje nasilnih spopadov iz leta 2001, ter poziva EU, naj izvaja najnovejše sprejete instrumente za preprečevanje spopadov, kot so strategija EU v zvezi z orožjem

Sreda, 20. junij 2007

malega kalibra in lahkim strelnim orožjem, okvir politike EU o reformi varnostnega sektorja ter skupno načelo EU o razorožitvi, demobilizaciji in ponovnem vključevanju;

86. pozdravlja dejstvo, da sporazum o trgovini z orožjem zdaj podpira 80 % svetovnih vlad, in poziva EU, naj sodeluje pri zagotavljanju možnosti za sklenitev mednarodne in pravno zavezujoče pogodbe;

Trgovina

87. poziva EU, naj sprejme skladno politiko med trgovinsko in ribiško politiko, politiko razvojnega sodelovanja ter skupno kmetijsko politiko, da se izogne posrednim ali neposrednim negativnim vplivom na gospodarstvo v državah v razvoju;

88. poudarja, da je lahko odpiranje trgovine eno od najučinkovitejših gibal gospodarske rasti, vendar ga je treba dopolniti s politiko prerazporejanja in domačo socialno politiko, da se zmanjša revščina;

89. opozarja na obljubo iz Kroga pogajanj o razvoju iz Dohe in potrebo po pravičnem mednarodnem sistemu trgovine, ki bo temeljil na pravilih in katerega namen bo odpraviti neuravnoteženost svetovne trgovine, zlasti kar zadeva Afriko, ter poziva EU, naj si čim bolj prizadeva za nadaljevanje pogajanj s STO;

90. ugotavlja, da mora EU v skladu z mnenjem predsednika zastalih pogajanj iz Dohe za lažji razvoj prijateljskega sporazuma predvideti 70 % zmanjšanje izvoznih subvencij za kmetijstvo, ki izkrivljajo trgovino, ter da je treba doseči sporazum o znižanju subvencij in tarif, da bodo pogajanja zaključena do konca leta 2007;

91. meni, da je pravična trgovina pomemben instrument za vzpostavljanje trajnostnega trga s pravičnim plačilom za proizvajalce iz držav v razvoju; poziva Komisijo, naj v odgovor na zgoraj navedeno resolucijo Parlamenta o pravični trgovini in razvoju vključi priporočilo za podpiranje pravične trgovine, kot je navedeno v odstavku 1 in 2 navedene resolucije;

92. poziva Komisijo, naj zagotovi, da njeni trgovinski sporazumi ne bodo ovirali uresničevanja RCT, temveč ga spodbujali; zagotoviti bi morala zlasti, da bodo EPA orodje za razvoj skupine držav AKP in izkoreninjenje revščine;

93. meni, da bi bilo treba določbe Sporazuma TRIPS na področju farmacevtskih izdelkov, ki zadevajo javno zdravje in dostop do zdravil ter presegajo Sporazum TRIPS, izvzeti iz EPA in drugih prihodnjih dvostranskih ali regionalnih sporazumov z državami z nizkim dohodkom;

94. meni, da morajo imeti vse države AKP pravico izbirati, ali bodo razširile pogajanja prek blagovnih menjav; poziva Komisijo, naj zagotovi, da so pravice intelektualne lastnine in singapurska vprašanja (politika konkurence, javna naročila in naložbe) izvzeti iz pogajanj, če se države AKP o teh vprašanjih ne želijo pogajati;

95. poziva Komisijo, da se izogne motnjam v trgovini s Skupino afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP), zato poziva Komisijo, da zagotovi, da pogajanja o Sporazumih o gospodarskem partnerstvu (EPA) ne morejo biti končana, dokler ne bodo doseženi sporazumi za preprečevanje negotovosti za partnerice AKP konec leta 2007; poudarja, da je za to potrebno zagotovilo, da bodo pogoji za dostop partneric AKP do trga EU ne glede na takratno stanje pogajanj o EPA ostali enaki, kot je bilo dogovorjeno v Sporazumu iz Cotonouja; poziva Komisijo, da pojasni, kako se lahko takšni sporazumi sprejmejo, da ne nastane negotovost za uvoznike in izvoznike;

Sreda, 20. junij 2007

96. je seznanjen z nedavnimi študijami UNCTAD in drugimi, ki kažejo, da je obsežna liberalizacija trgovine v najmanj razvitih državah le malo prispevala k ciljem znatnega zmanjševanja revščine in prispeva k upadanju trgovine v državah v razvoju, zlasti v afriških državah, ter poziva EU, naj začne trajnostno in pravo kampanjo za dejansko povečanje izvozne zmogljivosti teh najmanj razvitih držav s spodbujanjem tehnične pomoči za dodatne fiziološke in sanitarne standarde, pravo lastninskih razmerij, poslovne sposobnosti in programe, ki zagotavljajo dodano vrednost;

97. poziva Komisijo, naj čim bolj prilagodi sodelovanje in trgovinsko politiko, da bo vladam držav v razvoju pomagala pri ohranjanju in razvoju javnih storitev, zlasti tistih, ki celotnemu prebivalstvu zagotavljajo dostop do pitne vode, zdravstvenih storitev, izobraževanja in prevoza;

98. poziva, da bi bilo treba v celoti upoštevati dejstvo, da so države AKP pogosto zelo odvisne od osnovnih proizvodov, ki so posebno občutljivi na nihanja cen in tarifno stopnjevanje, ter poudarja pomembnost raznovrstnosti, razvoja predelovalne industrije ter malih in srednje velikih podjetij v teh državah;

99. poudarja, da je pomembna krepitev zmogljivosti za trgovino in da mora EU zagotoviti dodatna sredstva za okrepitev sposobnosti držav AKP za prepoznavanje potreb in strategij, za usklajevanje in podporo regionalnega povezovanja, za raznovrstnost in pripravo na liberalizacijo s povečanjem proizvodnje, dobave in trgovinske zmogljivosti ter nadomestitvijo prilagoditvenih stroškov ter za povečanje njihove sposobnosti za pridobitev naložb;

100. poziva Komisijo, naj poveča pomoč, vezano na trgovino, da se podpira krepitev zmogljivosti, ki je bistvena, če naj bi bile najrevnejše države zmožne soočanja s povečano konkurenčnostjo, ki izhaja iz liberalizacije trga;

Podnebne spremembe

101. poziva EU, naj bo še naprej v ospredju pri spodbujanju čistejših in učinkovitejših pristopov k trajnostnemu razvoju z nizkimi emisijami ogljika;

102. poudarja, da so revne skupnosti v državah v razvoju najmanj prispevale k podnebnim spremembam, vendar bodo najhuje občutile njihove posledice; poziva EU, naj nameni precejšnja sredstva, da se bodo lahko države v razvoju prilagodile dvigovanju gladine morja in vse močnejšim in pogostim ekstremnim vremenskim pojavom, kot so suše, huda neurja, poplave itd., ter prihodnjim težavam z zdravjem, proizvodnjo hrane in pomanjkanjem vode, ki bi ogrozile razvoj in povzročile množične migracije ter ogrozile varnost;

103. poziva EU, naj revnim državam dodeli obsežna sredstva za prilagajanje podnebnim spremembam, in poudarja, da teh sredstev ni mogoče preprosto vzeti iz obstoječe proračunske pomoči, ter meni, da bi morala biti znaten delež prihodka iz avkcijskih dodelitev v skladu z evropskim sistemom trgovanja z emisijami in davek na ogljik namenjena financiranju čistega razvoja držav v razvoju;

104. poudarja, da se prilagoditve ne sme obravnavati le kot humanitarno vprašanje ali prednostno nalogo samo na podlagi konvencije o podnebnih spremembah; poudarja, da je treba zmanjševanje tveganja in ukrepe ocene vpliva vključiti v splošno razvojno agendo, vključno z PRSP in CSP;

105. priznava, da lahko pristojbine za dovoljenja za uporabo pravic intelektualne lastnine na področju čiste tehnologije ovirajo prenos takšne tehnologije v države v razvoju; poudarja, da so za boj proti energetski revščini in za zagotovitev trajnega razvoja potrebna partnerstva za pravice intelektualne lastnine med industrijskimi državami in državami v razvoju, da se zagotovi spoštovanje lastninskih pravic in hkrati olajša prenos tehnologije;

106. poudarja, da energija sicer ni posebej obravnavana v Deklaraciji tisočletja, vendar je zagotavljanje sodobnih energetskih storitev revnim ključni pogoj za uresničevanje RCT; poudarja, da imajo številne države v razvoju odlične pogoje za razvoj tehnologije pridobivanja energije iz obnovljivih virov, ki omogočajo učinkovito zmanjšanje stroškov zaradi hitro rastočih cen nafte in zadovoljujejo energetske potrebe ter se obenem izogibajo nadaljnjemu škodljivemu vplivu na okolje; obžaluje, da EU za obravnavanje izzivov

Sreda, 20. junij 2007

pomanjkanja energije ni zagotovila zadostnih finančnih sredstev; v ta namen poudarja, da je treba povečati dotok pomoči in izboljšati podporo za zasebne naložbe v tehnologijo obnovljivih virov energije;

Agenda PO RCT

107. poudarja, da se bo v primeru uresničitve RCT delež ljudi, ki živijo v revščini, v desetih letih prepolovil, kar je ogromen dosežek, kljub temu pa bo na stotine milijonov najrevnejših in najranljivejših oseb še naprej ujetih v pasti dolgotrajne revščine;

108. poziva EU, naj določi datum za sporazum o strategiji za odpravljanje revščine po letu 2015;

*

* *

109. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter držav kandidat, Medparlamentarni uniji, Združenim narodom ter Odboru za razvojno pomoč OECD.

P6_TA(2007)0275

Delo Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU (2006)

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 20. junija 2007 o delu Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU v letu 2006 (2007/2021(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju partnerskega sporazuma med člani skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državnimi članicami na drugi, ki je bil podpisan v Cotonouju dne 23. junija 2000 (sporazum iz Cotonouja) ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Poslovnika Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU (SPS), sprejetega dne 3. aprila 2003 ⁽²⁾, kakor je bil nazadnje spremenjen v Bridgetownu (Barbados) dne 23. novembra 2006,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1905/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja ⁽³⁾,
- ob upoštevanju resolucij, ki jih je sprejela SPS v letu 2006 o:
 - „energetski problematiki v državah AKP“ ⁽⁴⁾,
 - „vlogi regionalne integracije pri pospeševanju miru in varnosti“ ⁽⁵⁾,
 - „ribištvu in njegovih socialnih in okoljskih vidikih v državah v razvoju“ ⁽⁶⁾,
 - „ptičji gripi“ ⁽⁷⁾,
 - „razmerah v Sudanu“ ⁽⁸⁾,
 - „lahkem in malokalibrskem strelnem orožju in trajnostnem razvoju“ ⁽⁹⁾,
 - „turizmu in razvoju“ ⁽¹⁰⁾,
 - „vodi v državah v razvoju“ ⁽¹¹⁾,
 - „stanju pogajanj o sporazumih o gospodarskem partnerstvu“ ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ UL L 317, 15.12.2000, str. 3. Sporazum, kakor je bil nazadnje spremenjen s Sklepom št. 1/2006 Sveta ministrov AKP-ES (UL L 247, 9.9.2006, str. 22).

⁽²⁾ UL C 231, 26.9.2003, str. 68.

⁽³⁾ UL L 378, 27.12.2006, str. 41.

⁽⁴⁾ UL C 307, 15.12.2006, str. 22.

⁽⁵⁾ UL C 307, 15.12.2006, str. 17.

⁽⁶⁾ UL C 307, 15.12.2006, str. 27.

⁽⁷⁾ UL C 307, 15.12.2006, str. 37.

⁽⁸⁾ UL C 307, 15.12.2006, str. 35.

⁽⁹⁾ UL C 330, 30.12.2006, str. 22.

⁽¹⁰⁾ UL C 330, 30.12.2006, str. 15.

⁽¹¹⁾ UL C 330, 30.12.2006, str. 31.

⁽¹²⁾ UL C 330, 30.12.2006, str. 36.